

عنوان مقاله:

تملك به نفع ثالث در حقوق ایران و فقه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رضا کاشانی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران

حورا کاشانی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران

خلاصه مقاله:

مالکیت از موضوعات مهم اقتصادی است و هدف از جعل آن اعطای حق تصرف به مالک است. زمین در طی قرون و اعصار همواره یکی از اساسی ترین منابع تامین ثروت بشر بوده و از این جهت، ایجاد و اکتساب مالکیت آن شایان توجه است. انتقال مالکیت غالباً به وسیله توافق دو اراده آزاد تحقق می پذیرد و این امر که بتوان با اراده انشایی یک طرف، مالی را به دیگری منتقل نمود، به نحوی که بدون اعمال اراده منتقل الیه آن مال، وارد ملکیت و دارایی وی شود، به دلیل تعارض با استقلال و آزادی افراد مورد اقبال واقع نشده است. با بررسی متون فقهی و قوانین موضوعه ی ایران، این نتیجه به دست می آید که مهم ترین اسباب تملک اراضی برای اشخاص حقیقی، عقود به ویژه عقد بیع است. پس از عقود، شایع ترین سبب تملک اراضی برای اشخاص حقیقی ارث است. برای اشخاص حقوقی عقد بیع و نص قوانین موضوعه از مهم ترین اسباب تملک اراضی است. در مورد تملک اراضی موات از طریق احیای آنها، در قوانین موضوعه ی ایران تعارض آشکاری دیده می شود. از نظر برخینویسندگان حقوق مدنی ایران نیز، قانون مدنی همچون نظر مشهور فقها اراده انشایی یک طرف را به طور ابتدایی در ایجاد ملکیت برای دیگری، خلاف قاعده می داند و جز در موارد استثنایی آن را طرد می نماید؛ اما این که این نظر تا چه اندازه در سیستم حقوقی ایران پذیرفته شده، قابل تامل است.

کلمات کلیدی:

ملک، تملک، شخص ثالث، حقوق ایران، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250536>

